

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Prima Duo Sæcula Complectens

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1758

VD18 13322648

§. 25. SS. Petri, & Pauli Martyrium.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66002](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66002)

§. XXV.

Sæculum I.

A. C. 67.

Martyrium S. Petri & Pauli.

Apostolos in carcere Mamertino ad fundamenta Capitolii subterraneo novem mensibus custoditos fuisse, ajunt; & duos excubitores Processum, & Martinianum, propter miracula conversos, cum aliis quadraginta septem captivis a S. Petro fuisse baptizatos.

Baron. ad
Martyr. 14.

Martii.

Martyrol. 2.

Jul. Ado de

festiv. Apost.

Ambr, in

aux.

Fideles Apostolis suaserunt, ut fugerent, & S. Petrus quidem excessit, verum ad portam Civitatis Jesus Christus ei apparuit, quasi urbem ingressurus; cui Petrus: *quo vadis Domine!* & Jesus: *Romam vado, iterum crucifigi.* Tum S. Petrus apud se reputabat: *Christus denuo mori non potest, ergo in me iterum crucifigendus est.* His in carcerem regreditur.

Nerone in Achaja morante, qui Romæ gubernabant, Apostolos capitis damnatos, uno die duci jubent, ut creditur

Clem. in ep.

ad Cor.

vigesima nona Junii, anno Jesu Christi sexagesimo septimo, Neronis decimo tertio. S. Paulo, tanquam Civi Romano, caput amputatum. S. Petrus tanquam Judæus, & homo vilis conditionis crucifixus. S. Paulus cum ad supplicium tra-

An. 67,

Martyrol.

2. Jul.

heretur, tres milites convertisse dicitur, qui paulo post Martyrium subiere. Tria ab urbe milliaria ductus est ad aquas Salviañas, ubi hodie visuntur tres aquæ fontes,

tes,

Sæculum I.
A.C. 67.

Orig. apud
Euf. III.
hist. c. I.
Hier. Script.
de Pet. Prud.
Peri. Steph.
12. Theodor.
orat. de char.
p. 609.
Euf. VII.
hist. c. 18.

Lucian.
Phil. part.
p. 1122.

Clem. Alex.
ep. Strom. p.
756.
Ado martyr.
31. May.
Mart. Rom.
14. Mart.
15. Aprilis.
17. May.
2. Jul.

tes, quos tunc miraculo exstitisse ferunt. Ibi supplicio affectum, Lucina nobilis Matrona Romana ejus corpus in suo prædicio via Ostiensi terræ mandavit. S. Petrum trans Tiberim ductum in Regionem a Judæis habitatam in cacumine montis Janiculi crucifixerunt, ad cujus pedem in Tyberi erat destinatus Naumachia locus. Eum modo solito crucifigere parantibus, ait; indignum se esse, qui eo modo, quo olim Magister suus Christus, cruci affigetur; sed inverso corpore affigi voluit. Corpus ejus in Vaticano, via Aurelia, seu triumphali prope templum Apollinis sepultum.

Fidelium cura factum, ut Apostolorum, dum viverent, effigies depictæ fuerint; mos enim erat Gentilibus Benefactorum suorum servare imagines. Elapsis ducentis quinquaginta annis adhuc veræ effigies SS. Apostolorum Petri, & Pauli, immo & Jesu Christi ostendebantur. Erat S. Paulus capite calvo, naso aquilino, statura modica. S. Petri uxor jam ante fuerat Martyrio coronata; cum eam duci videret, latatus, quod ad cœlestem Patriam vaderet, hortabatur, consolabatur, & proprio nomine compellans, ajebat; memento Domini. In matrimonio S. Petrus filiam susceperat nomine Petronillam, quæ illibata virginitate Romæ obiit. In Martyrologiis plures Martyres occur-

occurrunt sub Nerone Principe, præter eos, quos confecto incendii crimine fustulit. Illud vero indubitatum, Edicta contra Religionem Christianam publicari iussisse, quod, tantam hominum multitudinem ommissio Deorum cultu ad Christianorum castra transire, impatienter ferret. In Hispania sequentem inscriptionem aliquibi inventam ferunt: Claudio Neroni Cafari Augusto Summo Pontifici ob purgatam latronibus Provinciam, iisque, qui in Genus humanum novam superstitionem inferebant.

Sæculum I.
A. C. 67.

Sulp. Sever.
l. 2. Oros.
l. VII. c. 5.

§. XXVI.

S. Linus. S. Clemens. Papæ.

Apostoli fundatam a se & ædificatam Ecclesiam Romanam S. Lino regendam tradiderunt, eidem cujus S. Paulus ad Timotheum meminit. S. Lino successit S. Clemens, aut S. Cletus, alio nomine Anacletus. Hos tres primos fuisse Romanos Episcopos constat, de ordine, & quot quisque annis sederit, non ita liquet. Duodecim anni tribuuntur S. Lino, cum magis ad veritatem accedere videatur, eum non pluribus, quam uno, aut duobus annis Apostolis fuisse superstitem, ex quo sequeretur, fuisse ab Apostolis Episcopum Romæ constitutum, quam potestate subordinata regeret, sicut in aliis Ecclesiis fieri

S. Linus.
S. Clemens.

Iren. III. c. 3.
Epiph. hæc.
XXVII. n.

Eus. III. hist.
c. 2. & Cn.
an. 69.

2. Tim. IV.

21.